

Bruksela, 18 marca 2024 r.
(OR. en)

7865/24

COPS 128
CFSP/PESC 398
CLIMA 127
DEVGEN 35
ENV 316
ONU 35
RELEX 339
CONUN 59
ENER 142
SUSTDEV 42

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie zielonej dyplomacji

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie zielonej dyplomacji, w wersji zatwierdzonej przez Radę na posiedzeniu 18 marca 2024 r.

Konkluzje Rady w sprawie zielonej dyplomacji UE***Dyplomacja UE promująca sprawiedliwą i sprzyjającą włączeniu społecznemu transformację ekologiczną, a także wspierająca realizację globalnych zobowiązań***

1. Rada ponownie podkreśla powagę przyspieszającego, pogłębiającego się i wzajemnie się wzmacniającego potrójnego kryzysu planetarnego związanego ze zmianą klimatu, utratą różnorodności biologicznej i zanieczyszczeniem, który stanowi globalne i egzystencjalne zagrożenie oraz zaostcza istniejące problemy w dziedzinie bezpieczeństwa. Rada jest głęboko przekonana, że kryzysowi temu należy przeciwdziałać w sposób kompleksowy i zintegrowany poprzez wzmocniony multilateralizm i działania globalne oraz że kwestia ta musi stanowić jeden z zasadniczych elementów polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE.
2. Rada potwierdza zdecydowane zobowiązanie UE do ścisłej współpracy z partnerami w celu przyspieszenia globalnej, sprawiedliwej i sprzyjającej włączeniu społecznemu transformacji ekologicznej. Rada podkreśla kluczową rolę unijnej zielonej dyplomacji w ugruntowywaniu i konsolidowaniu globalnych zobowiązań oraz promowaniu ich realizacji, w tym tych zidentyfikowanych w wyniku przewidzianego w porozumieniu paryskim pierwszego globalnego przeglądu, uzgodnionych w Dubaju na 28. konferencji klimatycznej ONZ oraz ujętych w globalnych ramach różnorodności biologicznej. W tym kontekście UE i jej państwa członkowskie będą nadal zacieśniać współpracę z partnerami w zakresie opracowywania i wdrażania ambitnych ustalonych na poziomie krajowym wkładów (NDC, z ang. *Nationally Determined Contributions*), które rzeczywiście prowadzą do realizacji zobowiązań podjętych w ramach globalnego przeglądu, w tym zobowiązania dotyczącego odchodzenia od paliw kopalnych. Ponadto UE i jej państwa członkowskie będą współpracować z partnerami w celu opracowania i przedłożenia krajowych strategii i planów działania na rzecz różnorodności biologicznej (NBSAP) oraz odpowiednich celów, zaktualizowanych i rozbudowanych przed 16. konferencją ONZ w sprawie różnorodności biologicznej. Rada wzywa członków grupy G-20 do przejścia wiodącej roli w tym zakresie, ponieważ reprezentują oni około 80 % światowych emisji i odgrywają kluczową rolę w stawianiu czoła globalnym wyzwaniom środowiskowym i klimatycznym. Rada zdecydowanie podkreśla potrzebę podjęcia natychmiastowych, pilnych i przyspieszonych działań, jak wskazują sprawozdania IPCC, IPBES i IRP¹, i potwierdza znaczenie opartej na nauce globalnej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej, która będzie sprawiedliwa, sprzyjająca włączeniu społecznemu, zrównoważona, harmonijna z przyrodą i zgodna z zobowiązaniami, politykami, zasadami

¹ Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu, Międzyrządowa Platforma Naukowo-Polityczna w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów oraz Międzynarodowy Panel ds. Zasobów

i wartościami UE. Rada apeluje o ściślejszą współpracę z partnerami na wszystkich szczeblach, również z uwzględnieniem przedsiębiorstw i przedstawicieli przemysłu, aby w pełni wykorzystać możliwości, jakie transformacja ekologiczna oferuje wszystkim, w tym w zakresie większej konkurencyjności, tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego; zwraca też uwagę na wspomagającą rolę, jaką odgrywa wolny, otwarty i sprawiedliwy handel.

3. Rada wyraża głębokie zaniepokojenie szkodami dla klimatu i środowiska, a także ogromnym ludzkim cierpieniem powodowanym przez toczące się konflikty zbrojne na całym świecie; jest też poważnie zaniepokojona faktem, że problemy te zagrażają skutecznym globalnym działaniom mającym na celu przeciwdziałanie potrójnemu kryzysowi planetarnemu.
4. Rada potępia nielegalną, niczym niesprowokowaną i nieuzasadnioną wojnę napastniczą Rosji przeciwko Ukrainie i potwierdza swoje niezachwiane poparcie dla Ukrainy i jej obywateli. Wojna ta spowodowała ogromne szkody dla środowiska, zagrożenia dla bezpieczeństwa jądrowego oraz przyczyniła się do braku bezpieczeństwa energetycznego i żywnościowego na całym świecie. Rada podkreśla potrzebę oceny szkód i jest zdecydowana zająć się nimi w kontekście odbudowy i rekonstrukcji Ukrainy. Rada wzywa również społeczność międzynarodową do pociągnięcia Rosji do odpowiedzialności.
5. Rada apeluje do wszystkich partnerów, by reagowali na dezinformację i wprowadzanie w błąd mające na celu tworzenie i rozpowszechnianie fałszywych lub zmanipulowanych informacji na temat zmiany klimatu, utraty różnorodności biologicznej, degradacji środowiska, zanieczyszczenia i konsekwencji tych zjawisk, a także zwraca uwagę na znaczenie nauki i edukacji.
6. Prawa człowieka, demokracja i praworządność pozostają dla UE wspólnym kompasem i podstawowymi wartościami, w tym w ramach naszej zielonej dyplomacji. Dostęp do czystego, zdrowego i zrównoważonego środowiska jest prawem człowieka. Szczególny nacisk należy położyć na prawa dzieci i młodzieży, ponieważ jako inicjatorzy zmian grupy te mają do odegrania nieodłączną rolę w stawianiu czoła przyszłym wyzwaniom i tworzeniu rozwiązań. UE będzie nadal działać na rzecz zapewnienia, promowania i ochrony równości płci, pełnego korzystania ze wszystkich praw człowieka przez wszystkie kobiety i dziewczęta, a także na rzecz wzmocnienia ich pozycji. Rada podkreśla, jak ważne jest zwiększenie siły głosu kobiet i młodych pokoleń oraz ich pełnego, równego i znaczącego udziału i przywództwa w procesach decyzyjnych na wszystkich szczeblach mających na celu poprawę polityk w zakresie klimatu, energii, środowiska i zasobów wodnych. Rada podkreśla również znaczenie współpracy ze społeczeństwem obywatelskim, obrońcami praw człowieka w dziedzinie środowiska, ludami tubylczymi, społecznościami lokalnymi, osobami z niepełnosprawnościami oraz znaczenie ochrony tych grup i wzmocnienia ich pozycji.

7. Rada apeluje o stosowanie skoordynowanego podejścia do przeciwdziałania zmianie klimatu, degradacji gruntów, pustynnieniu i utracie różnorodności biologicznej i podkreśla kluczową rolę oceanów i ekosystemów oraz znaczenie rozwiązań opartych na zasobach przyrody. W tym kontekście Rada apeluje o ściślejszą współpracę między sekretariatami: Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), Konwencji o różnorodności biologicznej (CBD) i Konwencji ONZ w sprawie zwalczania pustynnienia (UNCCD) oraz zachęca strony tych konwencji do zacieśnienia współpracy krajowych punktów kontaktowych stosownie do potrzeb w celu promowania większej synergii na szczeblu międzynarodowym i krajowym.
8. Rada czeka na przyjęcie zorientowanego na działania paktu podczas zaplanowanego przez ONZ na wrzesień 2024 r. Szczytu Przyszłości. Pakt ten powinien potwierdzić zobowiązanie do zreformowania systemu wielostronnego i umożliwić ONZ stawianie czoła obecnym i przyszłym globalnym wyzwaniom oraz realizowanie głównych zobowiązań tej organizacji, w tym Agendy 2030 i celów zrównoważonego rozwoju, porozumienia paryskiego, planu działania z Addis Abeby czy globalnych ram różnorodności biologicznej z Kunmingu/Montrealu. Pakt powinien również dotyczyć wzajemnych powiązań między zmianą klimatu, utratą różnorodności biologicznej, degradacją środowiska, potrzebami rozwojowymi, prawami człowieka oraz pokojem i bezpieczeństwem.
9. Rada zachęca partnerów do ścisłej współpracy z UE w celu przyspieszenia transformacji ekologicznej i czerpania z niej korzyści oraz popiera realizację globalnych zobowiązań za pośrednictwem takich instrumentów jak zielone sojusze, zielone partnerstwa, zielone programy działań, dialogi wysokiego szczebla, umowy handlowe i inne ważne formy współpracy, na przykład umowa z Samoa. Rada ponownie podkreśla znaczenie partnerstw na rzecz sprawiedliwej transformacji energetycznej i podtrzymuje swoje zobowiązanie do czynienia ich coraz bardziej operacyjnymi przy wsparciu odpowiednich partnerów. UE będzie nadal ściśle współpracować z partnerami ze wschodniego i południowego sąsiedztwa, Bałkanów Zachodnich, z Afryki i całego świata, zwłaszcza z krajami szczególnie wrażliwymi, w tym krajami najsłabiej rozwiniętymi (LDC) i małymi rozwijającymi się państwami wyspiarskimi oraz krajami partnerskimi, które przedstawiły ambitne plany, między innymi za pośrednictwem ISWMR – „Globalny wymiar Europy”, inicjatyw „Drużyny Europy” czy strategii *Global Gateway*. Rada podkreśla znaczenie roli sektora prywatnego i przedsiębiorstw w tych wysiłkach i znaczenie współpracy z tymi podmiotami.

10. Rada zwraca się do Komisji o wzmocnienie wsparcia dla państw kandydujących do UE, zgodnie z ich odnośnymi ścieżkami akcesji, i współpracy z nimi, tak by przyspieszyć ich dostosowanie do dorobku prawnego UE w dziedzinie energii, środowiska i klimatu, w tym w kontekście Wspólnoty Energetycznej, i wdrażanie tego dorobku, a także by ułatwiać im przeprowadzenie sprawiedliwej i sprzyjającej włączeniu społecznemu transformacji ekologicznej.
11. Rada dziękuje Zjednoczonym Emiratom Arabskim (ZEA) za organizację konferencji ONZ w sprawie zmiany klimatu (COP28) w Dubaju i z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie konsensusu z ZEA. UE z zadowoleniem przyjmuje perspektywę współpracy ze wszystkimi partnerami, w tym z trzema prezydencjami COP, tj. obecną prezydencją – Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi i państwami, które będą pełnić kolejne prezydencje, czyli Azerbejdżanem i Brazylią, w celu wypracowania pozytywnych i ambitnych wyników COP29 i COP30.
12. Rada wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że pomimo ogólnych postępów poczynionych na szczeblu wielostronnym oraz konkretnych kroków i działań podjętych na szczeblu krajowym strony porozumienia paryskiego nie są wciąż zbiorczo na dobrej drodze do osiągnięcia głównego założenia tego porozumienia i jego celów długoterminowych, jak stwierdzono w pierwszym globalnym przeglądzie.

13. W tym kontekście Rada wzywa wszystkich partnerów do podjęcia działań następnych w odpowiedzi na wyniki pierwszego globalnego przeglądu, traktując je jako ważne wytyczne dla prowadzenia wzmocnionych działań w tym krytycznym dziesięcioleciu, a także dla przygotowania NDC, które powinny zostać przedłożone dziewięć do dwunastu miesięcy przed zaplanowaną na listopad 2025 r.² COP30 i charakteryzować się najwyższym możliwym poziomem ambicji oraz dążeniem do synergii z Agendą na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030. By zrealizować zwiększone ambicje na to krytyczne dziesięciolecie i dalszy okres, trzeba osiągnąć globalną redukcję emisji gazów cieplarnianych o 43 % do 2030 r. i o 60 % do 2035 r. w porównaniu z poziomami z 2019 r. Rada zachęca członków grupy G-20 do objęcia przewodniej roli w realizowaniu działań będących wynikiem pierwszego globalnego przeglądu, w tym w zakresie odchodzenia od paliw kopalnych, a także zachęca wszystkich partnerów do współpracy z UE i jej państwami członkowskimi nad ambitniejszymi NDC. UE jest zdecydowana współpracować również z krajami partnerskimi, partnerami w dziedzinie rozwoju, organizacjami międzynarodowymi i organizacjami takimi jak Partnerstwo na rzecz NDC, by rozwijać i wdrażać ambitne NDC wyznaczone na 2035 r. UE przypomina o wystosowanym do wszystkich stron podczas COP28 apelu, by uwzględniały one w swoich NDC ogólnogospodarcze cele redukcji emisji, obejmujące wszystkie gazy cieplarniane, sektory i kategorie, oraz by dostosowały je do celu zakładającego ograniczenie globalnego ocieplenia do 1,5°C. Rada apeluje również do krajów partnerskich o przedstawienie i zaktualizowanie ich długoterminowych strategii rozwoju niskoemisyjnego służących osiągnięciu zerowych emisji netto do 2050 r.
14. Rada potwierdza zaangażowanie UE na rzecz urzeczywistnienia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. i dąży do osiągnięcia ujemnych emisji w późniejszym okresie; potwierdza również, że celem pośrednim UE jest redukcja emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % do 2030 r. w porównaniu z poziomami z 1990 r. UE podejmuje stanowcze i zdecydowane działania w celu osiągnięcia tych prawnie wiążących celów określonych w Europejskim prawie o klimacie i oferuje partnerom na całym świecie wymianę doświadczeń, wyciągniętych wniosków, najlepszych praktyk i innowacyjnych rozwiązań wynikających z unijnej polityki, unijnych badań naukowych oraz działalności przemysłu i przedsiębiorstw z UE z myślą o wsparciu opracowywania i wdrażania ambitniejszych NDC.

² Decyzja 5. Konferencji Stron służącej jako spotkanie stron porozumienia paryskiego, Wyniki pierwszego globalnego przeglądu, pkt 166, wstępna niezredagowana wersja, [CMA4_AUV_TEMPLATE \(unfccc.int\)](https://unfccc.int/CMA4_AUV_TEMPLATE).

15. Rada przyjmuje do wiadomości opublikowany przez Komisję komunikat na temat celu klimatycznego na 2040 r. i drogi ku neutralności klimatycznej do 2050 r. i zawarte w nim zalecenia. Stanowić on będzie podstawę dyskusji służących określeniu unijnego NDC w celu przedłożenia go w odpowiednio wczesnym terminie przed COP30. Jest to silny sygnał dla rynków i inwestorów oraz dla innych partnerów międzynarodowych, by zwiększali swoje ambicje i pomogli skierować świat na ścieżkę prowadzącą do osiągnięcia celu dotyczącego ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5°C.
16. Rada zachęca partnerów do współpracy z UE nad opracowaniem globalnego podejścia do ustalania opłat emisyjnych, jako najskuteczniejszego i najbardziej opłacalnego sposobu redukcji emisji i stymulowania zielonych inwestycji, a także zachęca inne jurysdykcje do wprowadzenia lub udoskonalania ich własnych mechanizmów ustalania takich opłat oraz wspiera te jurysdykcje w tych wysiłkach, między innymi poprzez dostosowywanie rynków emisji do Wezwania do działania na rzecz rynków emisji dwutlenku węgla dostosowanych do porozumienia paryskiego. Zgodnie z mechanizmem dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji dwutlenku węgla, którego celem jest zmniejszenie w sposób zgodny z zasadami WTO ryzyka ucieczki emisji, Rada apeluje o ściślejszą współpracę międzynarodową i działania informacyjne skierowane do partnerów w celu obniżenia emisji dwutlenku węgla w procesach produkcyjnych.
17. Rada pilnie wzywa również Komisję i państwa członkowskie do współpracy z partnerami oraz w ramach Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) i Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), by uzgodnić ambitne środki dotyczące emisji z transportu międzynarodowego, w tym z żeglugi i lotnictwa, oraz działać na rzecz osiągnięcia neutralności klimatycznej w sektorze budynków do 2050 r. Rada wzywa również UE i jej państwa członkowskie do promowania ambitnego globalnego wycofywania wodorofluorowęglowodorów (HFC) w ramach wdrażania poprawki z Kigali do protokołu montrealskiego, a także do znacznego ograniczenia emisji innych fluorowanych gazów cieplarnianych, takich jak SF₆, w ciągu najbliższych dziesięciu lat.

18. Uznając postępy osiągnięte we wdrażaniu globalnego zobowiązania dotyczącego metanu, Rada przypomina o potrzebie podjęcia konkretnych środków w celu rozwiązania problemu rosnących emisji metanu. UE będzie nadal wzywać partnerów, którzy jeszcze tego nie zrobili, by dołączyli do zobowiązania i by włączali konkretne środki redukcji emisji metanu do swoich NDC. Rada podkreśla znaczenie ukierunkowanych działań we wszystkich odpowiednich sektorach i zwraca uwagę, że sektor energetyczny oferuje krótkoterminowe możliwości przeciwdziałania wyciekom metanu, jego uwalnianiu do atmosfery i spalaniu w pochodniach. Rada wzywa zatem do wzmocnienia współpracy z krajami partnerskimi w celu wsparcia prac Międzynarodowego Obserwatorium Emisji Metanu. W tym kontekście Rada podkreśla, jak ważne jest tworzenie – we współpracy z krajami będącymi producentami – warunków sprzyjających ograniczaniu emisji metanu, w tym poprzez skuteczne systemy handlu takie jak „Wy gromadzicie, my kupujemy”³.
19. W reakcji na sformułowany w wyniku pierwszego globalnego przeglądu apel dotyczący odchodzenia – w sposób sprawiedliwy, uporządkowany i równy – od paliw kopalnych w systemach energetycznych oraz przyspieszenia działań w tym krytycznym dziesięcioleciu z myślą o osiągnięciu zerowych emisji netto gazów cieplarnianych do 2050 r. w zgodzie z danymi naukowymi, Rada podkreśla potrzebę podjęcia działań w oparciu o swoje konkluzje z października 2023 r. W tym kontekście UE i jej państwa członkowskie są zdeterminowane, by współpracować z krajami partnerskimi w celu promowania sektora energetycznego, który będzie w przeważającej mierze wolny od paliw kopalnych na długo przed 2050 r., zgodnie z celem zakładającym osiągnięcie neutralności klimatycznej do połowy stulecia, oraz by – poprzez przyspieszone działania w tym krytycznym dziesięcioleciu – pracować na rzecz realizacji dodatkowych sektorowych kamieni milowych i ambicji z myślą o osiągnięciu w latach 30. XXI wieku w pełni lub w przeważającej mierze zdekarbonizowanego globalnego systemu energetycznego; wzywa się przy tym, by nie pozostawiać miejsca na nową energię pochodzącą z węgla. W tym kontekście Rada podkreśla znaczenie skutecznej współpracy z krajami partnerskimi, w tym w ramach inicjatyw wielostronnych takich jak sojusz *Powering Past Coal*. Rada przypomina także o potrzebie jak najszybszego wycofywania tych dopłat do paliw kopalnych, które nie służą eliminowaniu ubóstwa energetycznego czy sprawiedliwej transformacji.

³ Projekt konkluzji Rady z października 2023 r. w sprawie przygotowań do 28. konferencji stron (COP28) Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) (Dubaj, 30 listopada – 12 grudnia 2023 r.)

20. Rada wyraża zadowolenie z dołączenia nowych partnerów do globalnego zobowiązania w zakresie energii odnawialnej i efektywności energetycznej, i zachęca wszystkich partnerów, by do swoich NDC i ich realizacji włączyli wynikające z globalnego przeglądu światowe cele dotyczące potrojenia światowych zdolności w zakresie energii odnawialnej i podwojenia globalnego średniego rocznego tempa poprawy efektywności energetycznej do 2030 r. Rada wzywa dyplomację UE, by nadal propagowała przyspieszone upowszechnianie energii odnawialnej i integrację odnośnych systemów, a także podejście „efektywność energetyczna przede wszystkim”, uznając je za jedno z najbardziej gotowych rynkowo i dostępnych na masową skalę technologii ograniczania emisji, a także opracowywanie sprzyjającej polityki i dostosowanie przepływów finansowych, w szczególności w celu wsparcia krajów rozwijających się. W tym kontekście Rada odnotowuje znaczenie elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych z krajami partnerskimi, w tym z Bałkanami Zachodnimi oraz wschodnim i południowym sąsiedztwem. Rada wzywa dyplomację UE, by nadal propagowała wdrażanie bezpiecznych i zrównoważonych technologii niskoemisyjnych.
21. Rada dostrzega potrzebę istnienia opartych na zasadach, przejrzystych i niezakłóconych światowych rynków wodoru wykorzystujących wiarygodne normy i systemy certyfikacji oraz potrzebę wdrożenia niezbędnej infrastruktury. Jest przy tym świadoma deficytu wody i presji na środowisko. Rada podkreśla, że technologie obniżania emisji, które nie powodują poważnych szkód dla środowiska, występują w ograniczonej skali i należy je wykorzystywać do redukcji emisji głównie z sektorów, w których ich ograniczenie jest trudne, oraz że technologie usuwania dwutlenku węgla mają przyczyniać się do ujemnego bilansu globalnych emisji i że nie należy ich stosować, by opóźnić działania w dziedzinie klimatu w sektorach, w których dostępne są wykonalne, skuteczne i opłacalne alternatywy w zakresie łagodzenia zmiany klimatu, zwłaszcza w tym krytycznym dziesięcioleciu.
22. Z uwagi na fakt, że niektóre kraje partnerskie opowiadają się za stosowaniem energii jądrowej, Rada przypomina o konieczności dalszego promowania i wspierania najwyższych norm bezpieczeństwa jądrowego, norm środowiskowych i norm przejrzystości na poziomie regionalnym, w najbliższym sąsiedztwie granic UE i na poziomie globalnym.

23. Wzywa do większych wysiłków w zakresie prognozowania w celu oceny zmieniającej się dynamiki geopolitycznej globalnej transformacji energetycznej oraz do prowadzenia proaktywnej polityki szybkiego reagowania na tę dynamikę, a także do współpracy z partnerami w świetle przewidywanego spadku zapotrzebowania na paliwa kopalne w UE, w jej sąsiedztwie i na świecie.
24. Rada z zadowoleniem przyjmuje skuteczne wysiłki na rzecz dywersyfikacji, m.in. za pośrednictwem unijnej platformy energetycznej i mechanizmu AggregateEU, które przyczyniły się do stopniowego znoszenia zależności energetycznej UE od Rosji. W celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego i przystępnych cen energii w całym okresie transformacji w kierunku neutralności klimatycznej Rada wzywa Wysokiego Przedstawiciela i Komisję do dalszego wspierania tych wysiłków na rzecz dywersyfikacji, zgodnie z Deklaracją wersalską, w ścisłej współpracy z krajami partnerskimi. Rada podkreśla znaczenie wzmocnienia przejrzystych, opartych na zasadach i płynnych rynków oraz połączeń międzysystemowych z państwami trzecimi, uznając jednocześnie, że należy unikać powodowania zależności od paliw kopalnych, zapewniając planowanie energetyczne dostosowane do celu 1,5°C oraz dostrzegając potencjał zmiany przeznaczenia infrastruktury i dostosowywania jej do przyszłych wyzwań. Rada z niepokojem odnotowuje rosnące zagrożenia w cyberprzestrzeni i zagrożenia fizyczne dla krytycznej infrastruktury energetycznej i podkreśla znaczenie wzmacniania odporności systemów energetycznych, w tym poprzez współpracę z globalnymi partnerami. Dyplomacja UE będzie też nadal odpowiednio wspierać bieżące wysiłki na rzecz dywersyfikacji dostaw paliwa jądrowego podejmowane przez Ukrainę i państwa członkowskie, których dotyczy ten problem.
25. Rada jest zdecydowana w pełni i skutecznie realizować sankcje nałożone na Rosję, w tym w sektorze energetycznym, oraz zapobiegać ich obchodzeniu i wzywa partnerów do zacieśnienia współpracy w zakresie egzekwowania polityki dotyczącej pułapów cen ropy naftowej.
26. Jest zdecydowana nadal wspierać Ukrainę, we współpracy z partnerami, w tym poprzez dostarczanie sprzętu niezbędnego do naprawy, odbudowy i obrony jej systemu energetycznego oraz budowy bardziej odpornego, zdecentralizowanego i zrównoważonego sektora energetycznego, który będzie ściśle zintegrowany z UE.

27. Rada podkreśla, że aby zapewnić bezpieczeństwo energetyczne i zmniejszyć strategiczne zależności w nadchodzących dziesięcioleciach, konieczne jest wzmocnienie i dywersyfikacja globalnych łańcuchów dostaw surowców krytycznych niezbędnych do transformacji energetycznej zgodnie z aktem w sprawie surowców krytycznych, przy zapewnieniu wysokich standardów środowiskowych i społecznych oraz pełnym uwzględnieniu wymiaru geopolitycznego tej dywersyfikacji.
28. Rada przypomina o pilnej potrzebie skutecznego ograniczenia ubóstwa energetycznego i zapewnienia powszechnego dostępu do źródeł stabilnej, zrównoważonej i nowoczesnej energii po przystępnej cenie zgodnie z celem zrównoważonego rozwoju nr 7, w tym poprzez stosowanie modeli finansowania ukierunkowanych na aspekt płci, by zwalczać skutki ubóstwa energetycznego związane z płcią i zwiększyć dostęp kobiet do miejsc pracy w sektorze czystej energii. Rada apeluje o zwrócenie szczególnej uwagi na zapewnienie dostępu do energii odnawialnej i dokonywanie elektryfikacji obszarów wiejskich za pośrednictwem zdecentralizowanych systemów energetycznych, oraz na wyzwanie jakim jest „czyste gotowanie”, w tym w warunkach przesiedleń. W tym kontekście Rada wzywa partnerów do zwiększenia ich wysiłków i wkładów na rzecz wsparcia najbardziej potrzebujących osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji.
29. Stawienie czoła potrójnemu kryzysowi planetarnemu wymaga uruchomienia większej ilości środków finansowych, z których większość będzie musiała pochodzić ze źródeł prywatnych. W tym kontekście Rada ponownie podkreśla, jak pilne jest zapewnienie spójności przepływów finansowych ze ścieżką prowadzącą do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmianę klimatu w tym dziesięcioleciu, co ma krytyczne znaczenie, by umożliwić globalne wysiłki zmierzające do uruchomienia finansowania na dużą skalę i do pogłębienia zrównoważonego finansowania i rynków kapitałowych w tym zakresie na świecie.

30. Rada ponownie podkreśla, jak ważne i pilne jest przyspieszenie reformy międzynarodowej architektury finansowej i odnotowuje inicjatywy takie jak szczyt w sprawie nowego globalnego paktu na rzecz finansowania i program z Bridgetown 2.0. UE i jej państwa członkowskie wzywają wielostronne banki rozwoju, ich udziałowców i sektor prywatny do znacznego i szybkiego zwiększenia skali, w jakiej udostępniane i uruchamiane jest finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu, oraz do zwiększenia jego zasięgu tak, by objęło w szczególności najuboższe i najbardziej narażone społeczności i kraje, w tym obszary niestabilne i dotknięte konfliktami, które często borykają się jednocześnie z wysokim zadłużeniem i brakiem przestrzeni fiskalnej. Rada podkreśla, że żaden kraj nie powinien być zmuszony do wybierania między zwalczaniem ubóstwa a walką o planetę. UE zachęca instytucje finansowe do zwiększenia udzielanego wsparcia, w szczególności przeznaczonego na inicjatywy w zakresie przystosowywania się do zmiany klimatu i budowania odporności, z zachowaniem równowagi między łagodzeniem zmiany klimatu a przystosowywaniem się do niej.
31. UE i jej państwa członkowskie oczekują na współpracę z partnerami międzynarodowymi w celu ustalenia na COP29 nowego zbiorowego celu ilościowego (NCQG) dotyczącego finansowania działań w związku ze zmianą klimatu, z uwzględnieniem priorytetów i potrzeb krajów rozwijających się, z ważnym wkładem finansowania publicznego, które będzie lepiej ukierunkowane, w szczególności na najbardziej narażone kraje i społeczności, przy czym należy podkreślić jego kluczową rolę w pozyskiwaniu inwestycji prywatnych. Istnieje również potrzeba wzmocnienia środowiska sprzyjającego inwestycjom, tworzącego zachęty do bardziej ambitnych celów klimatycznych oraz stymulującego inwestycje prywatne i mobilizację zasobów krajowych we wszystkich krajach.
32. Rada potwierdza potrzebę stworzenia szerszej bazy uczestników, co jest warunkiem ustanowienia ambitnego NCQG, i wzywa wszystkie kraje, w tym gospodarki wschodzące, by przyczyniły się do realizacji tego nowego celu zgodnie ze swoimi możliwościami finansowymi. Dostrzegając, że istnieją znaczne potrzeby, a same konwencjonalne źródła finansowania publicznego nie są w stanie zapewnić kwoty niezbędnej do realizacji nowego celu, Rada apeluje o określenie i wykorzystanie dodatkowych, nowych i innowacyjnych źródeł finansowania z wielu różnych źródeł, w tym z sektora paliw kopalnych i innych sektorów wysokoemisyjnych, by zapewnić finansowanie działań związanych ze zmianą klimatu, w szczególności z myślą o wspieraniu najuboższych i najbardziej narażonych na skutki zmiany klimatu krajów i społeczności, w celu łagodzenia zmiany klimatu i budowania odporności na nią. Rada oczekuje prac grupy zadaniowej ds. opodatkowania międzynarodowego oraz jej pierwszych ocen możliwości w tym zakresie, które zostaną przedstawione na COP29.

33. W 2022 r. UE i jej państwa członkowskie przeznaczyły 28,5 mld EUR na międzynarodowe publiczne finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu, z czego połowę na przystosowywanie się do zmiany klimatu lub działania przekrojowe obejmujące inicjatywy zarówno w zakresie łagodzenia zmiany klimatu, jak i przystosowywania się do niej, a także pozyskały dodatkowe finansowanie prywatne w wysokości 12 mld EUR, które w znacznym stopniu przyczyniło się do osiągnięcia celu 100 mld USD na finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu.
34. Biorąc pod uwagę, że konsekwencje zmiany klimatu są już poważne, Rada wyraża determinację, by współpracować z partnerami, w szczególności z krajami najbardziej narażonymi, w tym krajami najsłabiej rozwiniętymi i małymi rozwijającymi się państwami wyspiarskimi, w celu opracowania krajowych planów adaptacji, aby zwiększyć zdolności przystosowawcze partnerów, wzmocnić ich odporność i zmniejszyć narażenie, stosując w miarę możliwości ekosystemowe podejścia dostosowawcze. Rada z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie podczas COP28 ram z ZEA na rzecz globalnej odporności na zmianę klimatu oraz uzgodnione w nich cele. Rada apeluje o ściślejszą koordynację i współpracę między istniejącymi strukturami a procesami przystosowywania się do zmiany klimatu w ramach UNFCCC i poza nią, aby zwiększyć wsparcie dla inicjatyw w zakresie przystosowywania się do zmiany klimatu i budowania odporności oraz usprawnić ich realizację, zwłaszcza na obszarach niestabilnych i dotkniętych konfliktami, oraz przypomina o znaczeniu wspierania inicjatywy Sekretarza Generalnego ONZ „Wczesne ostrzeżenie dla wszystkich”. Rada potwierdza również swoje zaangażowanie w realizację celów ram z Sendai dotyczących ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych. Rada zachęca do współpracy w zakresie zwiększania odporności i kontrolowania ekspozycji na ryzyko klimatyczne.
35. Rada zdecydowanie podkreśla pilną potrzebę zwiększenia skali globalnych działań i wsparcia ze wszystkich źródeł w celu zapobiegania stratom i szkodom związanym z niekorzystnymi skutkami zmiany klimatu oraz minimalizowania i naprawiania tych strat i szkód, a także z zadowoleniem przyjmuje decyzję COP28 w sprawie uruchomienia nowych mechanizmów finansowania, w tym funduszu przeznaczanego na pomaganie w usuwaniu strat i szkód krajom rozwijającym się, które są szczególnie narażone na negatywne skutki zmiany klimatu. Rada z zadowoleniem przyjmuje wkłady zadeklarowane z myślą o początkowej kapitalizacji funduszu i istniejących mechanizmach finansowania, w tym deklaracje dotyczące istotnych wkładów ze strony UE, państw członkowskich UE oraz ZEA, oraz wzywa do szybkiego uruchomienia funduszu.

36. UE i jej państwa członkowskie podkreślają swoje zobowiązanie, by stać na czele wspólnych wysiłków na rzecz zwiększenia środków finansowych na przystosowywanie się do zmiany klimatu zapewnianych i uruchamianych na rzecz krajów rozwijających się, ze szczególnym uwzględnieniem krajów i społeczności, które są szczególnie narażone na negatywne skutki zmiany klimatu, takich jak kraje najsłabiej rozwinięte, małe rozwijające się państwa wyspiarskie oraz państwa niestabilne i dotknięte konfliktami. W tym duchu Rada wzywa wszystkich partnerów z wszystkich regionów, także tych spoza tradycyjnej grupy podmiotów finansujących rozwój, do zwiększenia wsparcia na rzecz przystosowywania się do zmiany klimatu i mechanizmów finansowania działań mających na celu usuwanie strat i szkód, w tym na rzecz funduszu, zgodnie ze swoimi możliwościami finansowymi. Biorąc pod uwagę ogrom wyzwań, Rada podkreśla również potrzebę znalezienia nowych i innowacyjnych źródeł finansowania.
37. Rada kładzie też nacisk na znaczenie ochrony dziedzictwa kulturowego przed niszczyielskimi skutkami zmiany klimatu i ekstremalnych zdarzeń pogodowych.
38. Opierając się na ustaleniach zawartych w „Globalnej prognozie zasobów na 2024 r.” opracowanej przez Międzynarodowy Panel ds. Zasobów UNEP, a także w nawiązaniu do globalnego przeglądu, Rada podkreśla, że gospodarka o obiegu zamkniętym i zrównoważona biogospodarka o obiegu zamkniętym stwarzają możliwości, by osiągnąć zrównoważoną konsumpcję i produkcję, ułatwić efektywne gospodarowanie zasobami, ograniczyć wytwarzanie odpadów, emisje gazów cieplarnianych, zanieczyszczenie środowiska i negatywny wpływ na różnorodność biologiczną. Aby przyspieszyć tę transformację, Rada wzywa do zorganizowania konferencji wysokiego szczebla ONZ w sprawie celu zrównoważonego rozwoju nr 12 i zachęca partnerów do przyłączenia się do światowego sojuszu na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym i efektywnego gospodarowania zasobami.
39. Rada apeluje, by w ramach światowej walki z zanieczyszczeniem podjąć wspólne wysiłki zmierzające do zakończenia do 2024 r. negocjacji w sprawie ambitnego międzynarodowego prawnie wiążącego instrumentu, którego celem jest położenie kresu zanieczyszczeniu tworzywami sztucznymi, w tym w środowisku morskim, w którym przyjmie się podejście oparte na pełnym cyklu życia i który będzie wyraźnym sygnałem do zmniejszenia produkcji polimerów pierwotnych tworzyw sztucznych. Rada podkreśla ponadto potrzebę konstruktywnej i aktywnej współpracy z partnerami w tym zakresie. Rada popiera również pełne i szybkie wdrożenie „Globalnych ram dotyczących chemikaliów – ku planecie wolnej od szkodliwych skutków chemikaliów i odpadów” oraz wzywa do terminowego powołania panelu naukowo-politycznego, który dodatkowo pomoże w należyтым zarządzaniu chemikaliami i odpadami oraz w zapobieganiu zanieczyszczeniom.

40. Potwierdzając swoje zdecydowane zaangażowanie we wdrażanie przełomowych globalnych ram różnorodności biologicznej z Kunmingu/Montrealu, Rada wzywa strony do dokonania przeglądu krajowych strategii i planów działania na rzecz różnorodności biologicznej oraz do przedłożenia sekretariatowi Konwencji o różnorodności biologicznej, z odpowiednim wyprzedzeniem przed COP16 w październiku 2024 r., celów krajowych dostosowanych do tych ram.
41. Rada podkreśla, że 16. Konferencja Stron Konwencji o różnorodności biologicznej (CBD COP16) musi wzmocnić dynamikę wdrażania globalnych ram różnorodności biologicznej i zakończyć prace nad nierozstrzygniętymi kwestiami, w szczególności uruchamianiem zasobów, wielostronnym mechanizmem dzielenia się korzyściami płynącymi z korzystania z cyfrowych informacji o sekwencjach (DSI), oraz nad mechanizmami monitorowania, sprawozdawczości i przeglądu.
42. Rada przypomina, że podjęła zobowiązanie, by zwiększyć finansowanie światowej różnorodności biologicznej oraz że pilnie potrzebne jest dostosowanie odpowiednich przepływów fiskalnych i finansowych do celów i założeń globalnych ram różnorodności biologicznej. Rada wzywa zatem wszystkie odpowiednie podmioty, w tym wielostronne banki rozwoju, ich udziałowców i sektor prywatny, do zwiększenia finansowania różnorodności biologicznej poprzez zbadanie wszystkich źródeł, w tym innowacyjnych instrumentów finansowania, poprzez maksymalizację synergii z finansowaniem działań związanych ze zmianą klimatu oraz lepszą koordynację międzynarodową w zakresie wzajemnego dopasowywania norm dotyczących narzędzi zrównoważonego finansowania, takich jak systematyka. UE zobowiązała się do podwojenia swojego finansowania zewnętrznego na rzecz różnorodności biologicznej, które ma wynieść 7 mld EUR w latach 2021–2027, a szereg państw członkowskich UE podjęło podobne zobowiązania. Rada zachęca wszystkie odpowiednie podmioty do wspierania Funduszu na rzecz Globalnych Ram Różnorodności Biologicznej ustanowionego w ramach Funduszu na rzecz Globalnego Środowiska (GEF) i do wnoszenia wkładu w ten fundusz oraz wzywa wszystkie państwa, by do 2025 r. określiły, które zachęty, w tym dotacje, są szkodliwe dla różnorodności biologicznej, a następnie by stopniowo je wycofywały lub modyfikowały w sposób proporcjonalny, sprawiedliwy, uczciwy, skuteczny i równy.
43. Rada podkreśla znaczenie osiągnięcia neutralności degradacji gruntów do 2030 r. i z zadowoleniem oczekuje COP16 konwencji ONZ w sprawie zwalczania pustynnienia, która odbędzie się w Arabii Saudyjskiej i pozwoli przyspieszyć krajowe i światowe działania w zakresie rekultywacji gruntów, zdrowia gleby, odporności na susze i transformacji ekologicznej.

44. Rada dostrzega, że stabilność obiegu wody na świecie jest globalnym problemem, od którego zależy osiągnięcie wszystkich celów zrównoważonego rozwoju. Rada uznaje rolę ekosystemów wodnych, zwłaszcza terenów podmokłych, w działaniach na rzecz klimatu i różnorodności biologicznej. W tym kontekście i biorąc pod uwagę światowy kryzys wodny, Rada ponownie podkreśla znaczenie strategicznego podejścia UE do odporności na deficyt wody i bezpieczeństwa wodnego oraz podkreśla potrzebę nasilenia dyplomacji w tym zakresie. Rada zachęca do podejmowania wspólnych wysiłków na rzecz skutecznej wielostronnej gospodarki wodnej, w tym poprzez mianowanie specjalnego wysłannika ONZ ds. wody, włączanie w większym stopniu priorytetów związanych z wodą do odpowiednich procesów wielostronnych oraz regularny międzyrządowy dialog na temat wody na przyszłych konferencjach wodnych ONZ, które mają zostać zorganizowane w 2026 r. i 2028 r., oraz na szczycie „Jedna woda”, który odbędzie się w Nowym Jorku w 2024 r. Rada z zadowoleniem przyjmuje Agendę działań na rzecz wody, która jest jednym z głównych wyników Konferencji Wodnej ONZ z 2023 r., oraz przyjęcie rezolucji w sprawie wody na 6. sesji Zgromadzenia ONZ ds. Ochrony Środowiska i wzywa do ich szybkiego wdrożenia. Rada popiera przygotowywaną ogólnosystemową strategię ONZ dotyczącą wody i warunków sanitarnych, która ma nadać politycznego rozmachu realizacji celu zrównoważonego rozwoju nr 6. Rada zachęca również do stałej globalizacji oenwetowskiej Konwencji o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych, która może sprzyjać stabilności, pokojowi i bezpieczeństwu na świecie.
45. Rada z zadowoleniem przyjmuje fakt, że COP28 położyła nacisk na potrzebę zwiększenia inwestycji, działań i wsparcia, aby powstrzymać i odwrócić proces wylesiania i degradacji lasów do 2030 r., w tym poprzez wzmocnienie zrównoważonej gospodarki leśnej oraz zrównoważonych systemów rolniczych i żywnościowych. UE wypełnia swoje zadania i będzie angażować się w dialog i współpracę z partnerami, w tym poprzez swoje strategiczne ramy współpracy, poprzez ramy pakietów krajowych na rzecz lasów, przyrody i klimatu oraz poprzez inicjatywę „Drużyny Europy” poświęconą światowej transformacji w kierunku łańcuchów wartości niepowodujących wylesiania.

46. Rada dostrzega, że rolnictwo i systemy żywnościowe przyczyniają się do zmiany klimatu i utraty różnorodności biologicznej, odczuwają wpływ tych zjawisk i stanowią element przeciwdziałania im, i dlatego podkreśla pilną potrzebę przejścia na zrównoważone i odporne systemy rolnicze i żywnościowe oraz angażuje się w dalszą współpracę z partnerami w tym zakresie.
47. Rada przypomina o ważnej roli działań związanych z oceanami, w tym ich funkcji „niebieskiego dwutlenku węgla”, oraz morskiej i przybrzeżnej różnorodności biologicznej w działaniach na rzecz łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej, a także na rzecz bezpieczeństwa żywnościowego. Rada podkreśla zatem potrzebę realizacji celu zrównoważonego rozwoju nr 14 i rozwoju zrównoważonej niebieskiej gospodarki. Rada wzywa zatem do intensyfikacji międzynarodowego zarządzania oceanami i dialogu na temat oceanów i z zadowoleniem przyjmuje konferencję „Nasz ocean”, która odbędzie się w Grecji w 2024 r., oraz konferencję ONZ w sprawie ochrony oceanów, która odbędzie się w 2025 r. we Francji, zobowiązując się do uczestnictwa w nich na jak najwyższym szczeblu.
48. Rada zwraca się do wszystkich członków Komisji do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR) o przyjęcie nowych morskich obszarów chronionych na Oceanie Południowym, aby utworzyć reprezentatywny system morskich obszarów chronionych, co stanowi konkretny rezultat w ramach celu 30x30 globalnych ram różnorodności biologicznej z Kunmingu/Montrealu i realizację celów zrównoważonego rozwoju.
49. W związku z przyjęciem Porozumienia w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, dotyczącego ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, które ma kluczowe znaczenie dla zdrowia oceanów, Rada odnotowuje, że UE i jej państwa członkowskie zobowiązały się do jego szybkiej ratyfikacji, i wzywa partnerów do przyspieszenia procesu ratyfikacji, tak aby porozumienie mogło wejść w życie przed konferencją ONZ w sprawie ochrony oceanów w 2025 r.
50. Rada z zadowoleniem przyjmuje wspólny komunikat pt. „Nowe perspektywy dotyczące związku między klimatem a bezpieczeństwem: uwzględnianie wpływu zmiany klimatu i degradacji środowiska na pokój, bezpieczeństwo i obronę” i wzywa do jego pełnego, powszechnego i szybkiego wdrożenia.

51. Rada podkreśla znaczenie wspólnego i lepszego zrozumienia tego, że zmiana klimatu i degradacja środowiska prowadzą do większej niestabilności i konfliktów, oraz odwrotnie, a także do cierpienia ludzkiego, niedoboru zasobów, w tym braku bezpieczeństwa wodnego i żywnościowego, przesiedleń wewnętrznych i przymusowej migracji. Stanowią one również barierę w osiąganiu celów zrównoważonego rozwoju i wpływają na zdrowie na świecie. Rada wzywa zatem do dalszego zajmowania się tymi kwestiami na odpowiednich forach wielostronnych i międzynarodowych, przy czym szczególną uwagę należy zwrócić na nieproporcjonalne skutki dla osób w trudnej sytuacji, a także kobiet i dzieci, w tym dzieci w konfliktach zbrojnych.
52. Rada z zadowoleniem przyjmuje wyrażone w komunikacie dążenie do wzmocnienia partnerstw, w tym z ONZ, NATO, Unią Afrykańską, OBWE i innymi kluczowymi i odpowiednimi partnerami, zgodnie z szerszym wielostronnym programem UE dotyczącym zmiany klimatu i środowiska oraz z ramami instytucjonalnymi UE i z pełnym poszanowaniem autonomii decyzyjnej UE. Rada z zadowoleniem przyjmuje również wspólne zobowiązania 11 członków Rady Bezpieczeństwa ONZ (RB ONZ) oraz starania oenzetowskiej grupy przyjaciół na rzecz klimatu i bezpieczeństwa, aby systematycznie czynić postępy i poruszać kwestie wzajemnego zrozumienia i zaangażowania w Radzie Bezpieczeństwa ONZ w odniesieniu do wzajemnych powiązań między klimatem, pokojem i bezpieczeństwem.
53. Rada podkreśla potrzebę, by włączyć związek między klimatem, pokojem i bezpieczeństwem do głównego nurtu działań zewnętrznych UE i państw członkowskich UE, z zastosowaniem zintegrowanego podejścia opartego na dowodach i obejmującego cały system administracji, bazując w większym stopniu na informacjach na temat klimatu i środowiska przy planowaniu i podejmowaniu decyzji przez UE i jej państwa członkowskie, a także bardziej skupiając się w działaniach w dziedzinie klimatu na podatności na konflikty. Rada zwraca się do Wysokiego Przedstawiciela i Komisji o zintensyfikowanie wysiłków zmierzających do zwiększenia gotowości na zmianę klimatu i zdolności UE do uwzględniania kwestii bezpieczeństwa związanych ze zmianą klimatu i degradacją środowiska w swoich działaniach zewnętrznych, w tym w kontekście unijnych misji i operacji w dziedzinie WPBiO oraz poprzez pełne wykorzystanie utworzonej w tym celu platformy szkoleniowej.

54. Rada apeluje o zacieśnienie globalnej współpracy w celu zwalczania międzynarodowych przestępstw przeciwko środowisku, w tym nielegalnego handlu drewnem, dziką fauną i florą, minerałami i odpadami, który jest jedną z najbardziej lukratywnych form przestępczości zorganizowanej, mającą wpływ na ekosystemy, bezpieczeństwo, praworządność, zdrowie i utrzymanie ludzi. W związku z tym Rada podkreśla, jak ważne jest wdrożenie zmienionego Planu działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą, który koncentruje się na silniejszym globalnym partnerstwie między krajami pochodzenia, konsumpcji i tranzytu.
55. Rada zaznacza, jak istotne jest wzmoczenie wysiłków ukierunkowanych na wspieranie sprawiedliwej i sprzyjającej włączeniu społecznemu transformacji ekologicznej oraz wspieranie realizacji globalnych zobowiązań, w ścisłej współpracy z krajami partnerskimi. Opierając się na podejściu „Drużyny Europy”, Rada zwraca się do Wysokiego Przedstawiciela, Komisji i wszystkich państw członkowskich UE o wspólne zintensyfikowanie zielonej dyplomacji UE jako priorytetu politycznego, poprzez zwiększoną koordynację, wymianę informacji i współpracę w ramach odpowiednich sieci utworzonych pomiędzy stolicami, w tym sieci zielonej dyplomacji i grupy ekspertów ds. dyplomacji energetycznej, dyskusji na ten temat w odpowiednich geograficznych i tematycznych grupach roboczych Rady oraz na szczeblu lokalnym. W tym duchu Rada zwraca się do państw członkowskich UE, Wysokiego Przedstawiciela i Komisji, by prowadzili regularną wymianę poglądów na temat zielonej dyplomacji UE tymi kanałami. Na szczeblu lokalnym Rada zachęca do jeszcze ściślejszej koordynacji działań i współpracy między ambasadami państw członkowskich UE a delegaturami Unii, w duchu „Drużyny Europy”, w tym poprzez zbadanie opcji nieformalnych centrów zielonej dyplomacji, w bliskiej współpracy z partnerami międzynarodowymi, aby zmaksymalizować wpływ działań informacyjnych i wsparcia UE. W niniejszych konkluzjach Rada podkreśla determinację UE do współpracy z partnerami w celu ugruntowania i konsolidacji globalnych zobowiązań oraz do przełożenia ich na cele, polityki i instrumenty, głównie poprzez ustalenie ambitniejszych ustalonych na poziomie krajowym wkładów. Rada będzie regularnie śledzić działania w zakresie zielonej dyplomacji UE.
-